

8/a

L. L. L. 1.25

## JE L'ENTÉ

a Politikai Bizottság és a Kormány tagjainak a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének 1965. január 19-20-i varsói üléséről.

A Varsói Szerződés tagállamainak a NATO sokoldalu atomerővel kapcsolatos közös álláspontjának kialakítása végett a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága és a Német Demokratikus Köztársaság kormánya az 1964 november 7-i moszkvai ünnepségek idején javasolta a Politikai Tanácskozó Testület ülészakájának november végére, Varsóban történő összehívását. A javaslat előzetes egyeztetése során a román elvtársak közölték, hogy véleményük szerint az ülés időpontját későbbre kell tenni, mert elhamarkodott állásfoglalásunk összeforrasztólag hathat a sokoldalu atomerő létrehozása kérdésében kibontakozott vita nyugati résztvevőire. A rendelkezésre álló idő rövidsége miatt a Varsói Szerződés más tagországai is az ülészak későbbi megtartását indítványozták. Közös egyetértéssel végül is az ülészak időpontját 1965. január 19-re tűzték ki.

Az ülésszak jobb előkészítése érdekében 1964 december 10-én Varsóban összejöttek a tagállamok külügyminiszterhelyettesei. Az összejövetelen elfogadták a magyar fél azon indítványát, hogy a szocialista országok egységének demonstrálása, a meg tárgyalandó kérdés fontosságának hangsúlyozása céljából a januári ülészákon a tagállamokat a testvérpártok Központi Bizottságának első titkárai és a Minisztertanácsok elnökei, a külügy- és a honvédelmi miniszterek képviseljék. A külügyminiszterhelyettesek megbeszélése állást foglalt a Szerződés szerveinek tevékenységétől három és fél éve távolmaradó Albán Népköztársaság képviselőinek a januári ülészákra történő meghívása mellett is.

A tagállamok felkérésére a Lengyel Népköztársaság diplomáciai uton átadta az Albán Munkapárt Központi Bizottságának és az Albán Népköztársaság kormányának a meghívást a Politikai Tanácskozó Testület január 19-i ülésére. Albán részről január 16-án reagáltak a meghívásra. Az albán kormány visszautasította a részvételt a január 19-i ülésen, a Varsói Szerződés munkájában való jövőbeli részvételét pedig előzetes feltételekhez kötötte.

I.

1.) A varsói ülészen a tagállamokat az előzetesen javasolt összetételű küldöttségek képviselték.

2.) A tanácskozás megvitatta "A Varsói Szerződés tagállamainak álláspontja a NATO sokoldalú atomerő különféle tervezetével kapcsolatban" napirendi pontot. A tanácskozás résztvevői meghallgatták Grecsko marsallnak, a Varsói Szerződés Egyesített Fegyveres Erő főparancsnokának jelentését a NATO katonai erőiről és a Varsói Szerződés fegyveres erői harckészültségének fokáról. A küldöttségek elfogadták az ülés munkájáról a sajtóban megjelent közlemény szövegét.

3.) A NATO sokoldalú atomerejének egyes változatairól folytatott eszmecsere során a résztvevők érintették a nemzetközi élet több fontos kérdését. Ezek között:

Brezsnyev elvtárs megállapította, hogy az imperialisták jelenleg nem gondolnak világháborúra, inkább a helyi háborukat erőltetik ott, ahol ezt érdekeik kívánják.

Felhívta a figyelmet az imperialisták fellazítási, behatolási taktikájának veszélyeire. Számolnunk kell azzal, hogy az elkövetkező időszakban az imperialisták bővíteni igyekeznek kapcsolataikat a szocialista országokkal, hogy gazdasági, technikai és tudományos lehetőségeiket felhasználva az általuk kívánatos irányban befolyásolják országaink belső életének alakulását, lazítsák egységünket. Ezért különösen fontos az ideológiai behatolás, a fellazítás megelőzése és kivédése.

Az aktuális nemzetközi kérdések kapcsán Brezsnyev elvtárs elmondta, nincs kizárva a katonai beavatkozás veszélye Kuba belügyeibe. Castróékra hatalmas nyomás nehezedik. Az Egyesült Államok most Közép-Amerikában szervezi a Kuba ellen bevethető zsoldosokat. A Szovjetunió jelentős segítyt nyújt; valamennyi szocialista ország feladata segíteni Kubát.

A délvietnami amerikai magatartás az imperialisták általános politikáját tükrözi. Számolni kell újabb amerikai provokációk veszélyével. A Szovjetunió hatékonyan segíti Észak-Vietnamot. A közeljövőben Hanoi-ba látogat Koszigin miniszterelnök, s újabb segítyek nyújtásáról folytat majd tárgyalásokat.

Az imperialisták egy sor kérdésben nem egységesek. Nekünk saját érdeünkben ki kell használni nézeteltéréseiket. Ahol az előnyös, ott a Szovjetunió kapcsolatokat teremt az imperialistákkal.

Gondolkozni kell azon, hogyan kamatoztassuk a saját javunkra de Gaulle szembenállását az amerikaiakkal. A jelenlegi francia vezetés hajlandó korlátozott politikai együttműködésre, keresi a gazdasági kapcsolatok kialakításának lehetőségeit a szocialista országokkal. Ahol az előnyös, élünk kell a lehetőségekkel. A francia elvtársak szerint az ilyen kontaktusok hasznosak a FKP szempontjából is.

Rosszul alakulnak a szovjet-nyugatnémet kapcsolatok. Csökken a kereskedelmi forgalom. az NSZK csak akkor hajlandó kulturális és hosszulejratu kereskedelmi szerződést kötni, ha a Szovjetunió elismeri azok hatályosságát Nyugat-Berlinre is. Szovjet részről ebbe nem mennek bele.

A jelen időszakban különös fontossággal bír valamennyi szocialista ország egysége. A Szovjetunió amellet van, hogy fontos külpolitikai kérdésekben valamennyi szocialista ország rendszeresen cserélje ki véleményét.

Dej elvtárs felszólalásában megállapította, hogy a kínai atomszerkezet felrobbantása kedvező tényező a világbéke megvédése szempontjából, mert növeli erőnket és elősegíti a nemzetközi feszültség enyhítését célzó tárgyalások sikerét.

Ulbricht elvtárs beszédében kifejezést adott annak, hogy az NDK igényli a szocialista országok következetesebb támogatását a világpolitikának valamennyi Németországgal kapcsolatos kérdésében.

4.) A sokoldalú atomerő létrehozását célzó nyugati tervekkel kapcsolatos egységes állásfoglalást a nyilvánosságra hozott közös közlemény tartalmazza.

A nyugati hatalmak céljairól folytatott eszmecsere során a küldöttségek közös nevezőre jutottak abban, hogy a sokoldalú atomhaderő létrehozása még nem tekintendő befejezett folyamatnak. A NATO tagállamok közötti nézeteltérések, a nyugati világban megnyilvánuló aggodalmak arra engednek következtetni, hogy a Varsói Szerződés tagállamainak határozott, higgadt és konstruktív állásfoglalása józanítólag hat a sokoldalú atomerő létreho-

zásának híveire, mozgósítja a világ közvéleményét, erősíti az amerikai-nyugatnémet tervekkel szemben fenntartásokkal élők aggályait, növeli az ingadozók bizonytalanságát.

Ugyanakkor azt is megállapították, hogy a NATO-ban jelenleg megfigyelhető nézeteltérések ellenére is a sokoldalú atomerő létrehozása reális veszélyt jelent. A jövőben számolni kell a sokoldalú atomerőnek a mai tervekhez képest még módosuló formában történő létrehozásával.

A magyar állásfoglalás a fő napirendi kérdésben:

"... megállapodtunk abban, hogy e találkozásunkon megvizsgáljuk a NATO hatalmak, különösképpen az Egyesült Államok és a Német Szövetségi Köztársaság kormánya által jelenleg szorgalmazott agresszív tervet, a többoldalú NATO atomerő létrehozására irányuló lépéseket, az ezek nyomán előállott helyzetet, tennivalókat."

"Világos, hogy a tervezett sokoldalú NATO atomerő, bár a két világrendszer erőviszonyain nem változtat, mégis veszedelmes lépés a béke ellen, mert azáltal, hogy odaengedi az atomfegyverhez a revansista nyugatnémet militaristákat, jelentősen növeli új világháború kirobbantásához vezető kalandor lépések lehetőségét. Nem kevésbé fokozza a háborús veszélyt az a pusztító tény, hogy a sokoldalú NATO atomerő létrehozásával gyakorlatilag terjed az atomfegyver, növekszik azon országok száma, amelyek e veszélyes fegyver birtokába jutnak."

"Világos, hogy a tervezett sokoldalú NATO atomerő létrehozása, a közvetlen háborús veszélyen kívül, azonnal egy sor, érdekeinket súlyosan sértő, olyan politikai következménnyel jár, amelyeknek nem kevesebb figyelmet kell szenteltünk. Céljainkkal ellentétben növekedne a feszültség, növekedne az atomfegyverhez jutó reakciók NSZK sulya a nemzetközi életben, csökkenne a német kérdés békés rendezésének lehetősége. Kézenfekvő, hogy ebben a feltételezett helyzetben a bonni kormány még agresszívebben lépne fel az NDK diplomáciai érvényesülése ellen és a két német állam közvetlen tárgyalásainak eszméje ellen. Az a tény, hogy az NSZK valamilyen formában közeljutna az atomfegyver birtoklásához, bátorítaná a világ összes reakciók erősít, nyomasztólag és zavarólag hatna a haladásért küzdő erőkre, az egyszerű emberek millióira minden országban."

"A magyar nép, a Magyar Népköztársaság a Varsói Szerződés többi országával együtt közvetlenül és létérdekeiben érintve van a sokoldalú atomútőerő létrehozására irányuló agresszív NATO-terv, s annak megvalósulásával egyidejűleg várható következmények által. Küldöttségünk felhatalmazása ennek megfelelően úgy szól, hogy ezen ülészakon is támogassunk minden olyan ésszerű és célravezető politikai, diplomáciai, katonai és más szükséges közös lépést a Varsói Szerződés államai részéről, amelyek alkalmasak a tervezett sokoldalú NATO atomútőerő létrehozásának megakadályozására, illetve, ha az minden erőfeszítésünk ellenére mégis létrejönne, akkor az ezzel előálló veszély elhárítására."

5.) A sokoldalú atomerő elleni harc követendő lépéseire a tagállamok többsége egyetértett azzal, hogy a közös nyilatkozat foglaljon állást az atomfegyverek elterjedésével szemben.

A román küldöttség bejelentette: bár elvileg az atomfegyverek elterjedése ellen van, az adott esetben taktikai megfontolásokból mégis ellenzi e javaslatnak a közös közleménybe történő bevételeit.

A román fél véleménye szerint az atomfegyver elleni harcnak középontjába nem az elterjedés megakadályozását kell helyezni, hanem azt kell elérni, hogy az atomfegyverrel rendelkező hatalmak vállaljanak ünnepélyes kötelezettséget" soha nem alkalmazzák az atomfegyvert.

6.) Az ülészakon megvitatta a Varsói Szerződés állandó szervei - a Politikai Tanácskozó Testület és az Egyesített Fegyveres Erők parancsnoksága - munkája szervezettebbé, rendszeresebbé tételének kérdését, s egy új szerv, a Külügyminiszterek Tanácsa létrehozásának célszerűségét.

A varsói ülészakon csaknem valamennyi küldöttség utalt e fontos kérdések megoldásának szükségességére. Mivel e kérdésekben előre egyeztetett javaslatok nem voltak, s az ülésen sem alakult ki minden fél számára elfogadható megoldás, abban maradtak, hogy ezekre később visszatérnek.

A magyar állásfoglalás e kérdésben:

"A jelen viszonyok között, amikor szembenállunk olyan agresszív imperialista lépésekkel, mint például a délvietnami és kongói népellenes fegyveres támadások,

és a többoldalú atomtűz-erő létrehozására irányuló terv, - szükséges egységünk, együttműködésünk erősítése, s ennek részeként rendszeresebb és szervezettebb, gyakoribb tanácskozás az időszerű nemzetközi kérdésekben. Nem kevésbé követeli ezt meg az imperialisták sokoldalú és eléggé összehangolt tevékenysége szocialista rendszerünk és egységünk ellen a békés egymás mellett élés címén, politikai, gazdasági és kulturális síkon.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Kormánya a legfontosabb kötelességének tartja mindenkor, a jelen viszonyok között különösképpen, országaink egységének erősítését, összehangolt fellépésünk fokozását a nemzetközi élet minden fontos kérdésében."

"A magyar fél már ismételtén javasolta, a szervezettebb, rendszeresebb munka, az informáltság és konzultáció javítására, hogy hozzuk létre a Varsói Szerződés már működő szervei mellett a meghatározott, rendszeres időszakonként üléselőző Külügyminiszterek Tanácsát."

"A Politikai Tanácskozó Testület legutóbbi ülése óta sok idő telt el. Pártunk Központi Bizottsága, Kormányunk úgy véli, hogy még számos más, közös érdekű kérdéstről lehetne és tulajdonképpen kellene is tanácskozásokat folytatnunk. Küldöttségünk úgy véli, hogy mégis helyes, ha jelen ülésünkön figyelmünket a tervezett NATO atomtűz-erő létrehozásának megállítását célzó lépésekre összpontosítjuk. Emellett, második kérdésként figyelmet kellene fordítanunk, s ha ez lehetséges, konkrét lépést kellene tennünk a rendszeresebb konzultáció elősegítésére."

7.) A tagállamok többsége kifejezésre juttatta álláspontját az Albán Népköztársaság képviselőinek az ülésről történt távolmaradása kérdésében. Megállapítást nyert, hogy az albán állásfoglalás nem arról tanuskodik, mintha az albán vezetők javítani kívánnák kapcsolataikat az európai szocialista országokkal, vagy ki akarnák venni a részüket a Varsói Szerződés munkájából. A tagállamok mégis arra a következtetésre jutottak, hogy az Albán Népköztársaság képviselőinek jövőbeni részvétele a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének munkájában kizárólag az Albán Munkapárt és az albán kormány vezetőinek állásfoglalásától függ.

A magyar fél állásfoglalása az albán kérdésben:

"A sikeres munkának megvannak a feltételei. Az előkészítés időszakában mi állást foglaltunk amellett, hogy az Albán Népköztársaság, a többi tagállamhoz

hasonlóan, minden megkülönböztetés nélkül meghívást kapjon. A hozzánk eljuttatott albán válaszból kitűnik, hogy a részvételt ők, sajnálatos módon visszautasították, s a munkában való részvételüket különböző feltételekhez kötik. Itt nincs idő arra, hogy állásfoglalásukat tárgyaljuk és megfelelően minősítsük. Küldöttségünk javasolja, hogy szögezzük le, egyetlen félnek, s így az albán félnek sincs joga szerződés szerinti kötelezettségének teljesítését bármiféle előfeltételekhez kötni. Ezt megfelelő uton közöljük az Albán Népköztársaság kormányával, mi pedig végezzük munkánkat."

A tagállamok felkérésére a Politikai Tanácskozó Testület választ a lengyel kormány juttatja el Albániának.

#### 8.) A Politikai Tanácskozó Testület ülése pozitívnek értékelhető.

A kiadott közös közlemény a fő napirendi kérdésben, a NATO sokoldalú atomtűz-erő létrehozására irányuló reakciós tervvel szembeni harc kérdésében, valamennyi tagállam egyeztetett véleményét tartalmazza.

A tanácskozás nagy érdeklődést váltott ki nyugaton. Nyugaton úgy vélik, hogy a Varsói Szerződés szilárdabb, egységesebb szervezet, mint a NATO. Az ülés után erősödött a sokoldalú atomerő ilyen, vagy olyan formájával szembeni ellenállás.

## II.

1.) Az ülés után a magyar küldöttség udvariassági látogatást tett Gomulka és Cyrankiewicz elvtársnál.

a.) A megbeszélés során jó elvtársi légkörben érintették a magyar-lengyel viszony és együttműködés kérdéseit, s azokat fejlődőnek és pozitívnek értékelték.

A gazdasági együttműködés kérdései kapcsán Kádár és Gomulka elvtárs egyetértett abban, hogy a termelési kooperáció keretében a legjobb út, ha a kooperáló országok alkatrészek gyártására rendezkednek be.

Gomulka elvtárs szorgalmazta, hogy közös erővel több licencet vásároljunk nyugatról, mert a licencek a legkorszerűbb technikai és tudományos vívmányok átvételét jelentik.

A lengyel elvtársak nagy jelentőséget tulajdonítanak a közös magyar-lengyel autómotor licence vásárlásának. Várják konkrét javaslatunkat.

b.) Gomulka elvtárs egyetértett Kádár elvtárs azon javaslatával, hogy a szocialista országok vezető-személyiségei találkozói, látogatásai munkajellegének biztosításának, a protokoláris aktusok csökkentésének megtárgyalására a közeljövőben célszerű összehívni a szocialista országok illetékes külügyi képviselőit. Koszigin elvtárs, akivel a lengyel vezetők véleménycserét folytattak e kérdésről, szintén egyetért a protokoláris rendezvények számának csökkentésével, a protokoll egyszerűsítésével.

2.) A magyar küldöttség varsói tartózkodása idején Rapacki elvtárs udvarlássági látogatást tett Péter János elvtárs szállásán. A rendkívül szívélyes légkörű eszmecsere során kölcsönösen tájékoztatták egymást a két kormány külpolitikai tevékenységének aktuális kérdéseiről.

Rapacki elvtárs tájékoztatta Péter elvtársat mexikói útjáról, Rusk-kal folytatott megbeszéléséről, Wilson miniszterelnökkel és Walker külügyminiszterrel történt találkozásáról, külsőben álló római, iráni és brüsszeli útjáról, továbbá a lengyel-francia kapcsolatok alakulásáról.

Péter elvtárs informálta Rapacki elvtársat párizsi látogatásáról, a magyar-osztrák kapcsolatokról és a Rusk-kal folytatott megbeszéléséről.

### III.

1.) A plenáris ülésen kívül a küldöttségek vezetői, a testvérpártok első titkárai és a Minisztertanácsok elnökei tanácskozáson jöttek össze a napirenden szereplő kérdésekről. A tanácskozás, amelyet a nyílt és őszinte véleménycsere jellemzett, hozzájárult az ülészek eredményes befejezéséhez.

2.) A varsói tartózkodást felhasználva több testvérpárt küldöttségének vezetője között nem hivatalos találkozóra került sor, ahol hasznos, elvtársi eszmecsere folyt a nemzetközi munkásmozgalom időszerű kérdéseiről.

3.) A varsói tartózkodás idején Kádár János elvtárs baráti látogatást tett Brezsnyev és Koszigin elvtársaknál, a szovjet küldöttség vezetőinél, ahol szívélyes légkörben kötetlen eszmecsereére került sor.

B u d a p e s t, 1965. január 25.

Összeállította: Erdélyi Károly  
külgyminiszterhelyettes

Jóváhagyta: Kádár János s.k.

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR

le 31  
Szigoruan bizalmas!

Készült 2 pld.-ban.  
Gépelte: Vinczéné

8/2  
J e l e n t é s a Politikai Bizottságnak

hat testvérpárt képviselőinek 1965. január 20. -i varsói találkozójáról.

1965. január 20. -án este, a Politikai Tanácskozó Testület ülésének bezárása, valamint a román küldöttség elutazása után a Varsói Szerződés többi országai pártjainak első titkárai és miniszterelnökei összejöttek a LEMP központi székházában, hogy megbeszéljék a Szerkesztő Bizottság március 1-ére összehívott tanácskozásának kérdését.

Az ülés kezdetén Brezsnyev elvtárs az SzKP Központi Bizottságának nevében felkérte az elvtársakat, mondjanak véleményt a Szerkesztő Bizottság március 1-ére kitűzött üléséről.

Gomulka elvtárs azt javasolta, hogy ezt nem Szerkesztő Bizottság ülésének mondjuk, hanem konzultatív ülésnek. Szerinte célszerű lenne, hogy 5 párt: a lengyel, az NDK., a csehszlovák, a francia és az olasz kezdeményezzék ezt az SzKP KB-hoz írt levélben. Hiba volt - mondotta - Szerkesztő Bizottságnak elnevezni a 26 párt képviselőinek összejövetelét. Tulajdonképpen ez a szerv semmit sem fog szerkeszteni.

Javasolta, hogy miután az ülés összeül, meg kell beszélni, milyen formában folyhat a nagy nemzetközi tanácskozás előkészítése. Pl. regionális értekezletek kellenek, amelyek különböző aktuális témákat beszélnek meg, így az atomfegyver kiterjesztésének kérdését is.

A lengyel elvtársaknak az a véleménye, hogy az eddiginél rugalmasabb módszerekkel kell dolgoznunk. Véleményük szerint nagyon fontos, például, hogy a prágai nemzetközi folyóirat, amely halva születettnek mondható és amelyet senki sem olvas, betöltse a feladatát. Legyen az szabad fórum, ahol minden párt elmondhatja álláspontját, egy feltétellel: nem támadhat más pártokat, nem sértegetheti azokat, nem ragaszthat címkéket.

Ulbricht elvtárs egyetértett azzal, hogy az ülés tanácskozó jellegű legyen, valamint azzal, hogy az 5 párt forduljon az SzKP-hoz.

Novotny elvtárs is egyetértett a tanácskozó jelleggel; az időpontnál azonban halasztást javasolt. Elmondotta, hogy tudomása szerint az a husz latin-amerikai párt, amely nemrégiben Moszkvába és Pekingbe küldte képviselőit, az SzKP-hoz szándékozik fordulni egy halasztó javaslattal. Ez nekünk megfelelő indokul is szolgálhat a halasztásra, ugyanakkor figyelembe is vehetnénk álláspontjukat.

Zsivkov elvtárs egyetértett a konzultatív jelleggel, valamint a regionális értekezletek szükségességével. Szerinte nem baj, ha az ülés nem pontosan március 1. -én ül össze, lehet az március folyamán is.

Kádár elvtárs felszólalásában beszélt arról, hogy nemcsak a nagy tanácskozás megszervezésével, hanem a tartalmi kérdésekkel is kellene foglalkoznunk. Jelenleg minden egyes kommunista és munkáspárt az 1957-es és az 1960-as moszkvai nyilatkozatokra hivatkozik, de az értelmezése ezeknek nem azonos, a valóságban a világban kialakult két egymással szembenálló vonal. Sőt, van nagyon sok olyan időszerű kérdés, amelyben még nincs kidolgozva a helyes marxista-leninista álláspont. Éppen ezért a márciusi ülés, amelynek konzultatív jellegével egyetértünk, ne csak a nemzetközi értekeztet összehívásának kérdéséről beszéljen, hanem más időszerű kérdésekről is, mert nekünk nemcsak nemzetközi értekeztet, hanem közös platform, harci program, akcióegység kell.

Egyetértünk azzal, hogy az 5 párt forduljon az SzKP-hoz.

Azzal is egyetértünk, hogy a " Béke és szocializmus kérdései " című folyóirat munkájának más jelleget kell adni, szabadon nyilatkozzon benne minden párt, mondja el véleményét, de ne sértegesen más pártokat. Regionális értekezletek kérdésével is egyetértünk. A március 1. -i dátumot feltétlenül meg kell tartani. Fontos kérdés, hogy a vitában ne ragasszunk egymásra különböző címkéket: " marxista, nem marxista párt ", mert ezzel semmire se megyünk. Ez taktikai kérdés, abból kell kiindulni, milyen eredményt érhetünk el.

Breznyev elvtárs kifejtette az SzKP véleményét, miszerint az ülés előtt már semmit sem szabad változtatni, a Szerkesztő Bizottságnak ilyen elnevezés alatt kell összeülnie március 1. -én. Az ülés mellett 61 párt döntött, tehát egyedül az SzKP, vagy még néhány párt nem változtathatja ezt meg. Esetleg a 18 párt mellett résztvehet az ülésen még néhány ( dán, finn, ), amelyek már pedzették ezt a kérdést és esetleg ilyen levéllel fordulhatnak az SzKP-hoz.

Az SzKP elgondolása szerint a Szerkesztő Bizottság összeül és első nap úgy határoz, hogy felhívással fordul az összes párthoz: vegyen részt a nagy nemzetközi tanácskozás előkészítésében különböző formákban: levelek és javaslatok beküldésével, regionalis értekezletek megtartásával, képviselőik Moszkvába irányításával. Ezzel kiütjük a kínaiak kezéből azokat az érveket, hogy a 26-ös létszám törvénytelen és hogy az egész ülés eszméje az SzKP ( sőt Hruscsov ) diktátuma.

Végül is Breznyev elvtárs javaslata látszott a legelfogadhatóbbnak, a résztvevő elvtársak - a részletekre vonatkozó néhány észrevétel után - egyetértettek vele.

Budapest, 1965. január 25.

Összeállította: Barta Istvánné

Látta: Kádár János s. k.

ORSZÁGOS KÖZVETLEN